Az összehasonlított megjelölések hasonlóságának helyes – azaz a logikának és a jognak megfelelő – elemzéséhez feltétlenül szükség van egy előzetes kontextusba való helyezésre is, annak érdekében, hogy az említett elemzés a releváns piac összefüggéseibe legyen helyezhető, az adott releváns területen az átlagos fogyasztó nézőpontjának átvételével. Amint arra a fellebbezés utal, a megtámadott ítélet – amely messze áll attól, hogy alkalmazta volna a kontextusba helyező nézőpontot – nem vette kellőképpen figyelembe: i. a DONUT elem (illetve annak DOUGHNUTS fonetikai formája) releváns területen elismert megkülönböztető képességének maximális fokát; és végül ii. azt a domináns jelleget, amelyet a releváns területen az átlagos fogyasztó mindenképpen a DOUGHNUTS (vagy DONUTS) elemnek fog tulajdonítani, amikor az valamely összetett védjegyen belül tűnik fel, mint például a „Krispy Kreme DOUGHNUTS" védjegy esetében is.

A második jogalap szerint, amely összefügg az előbbivel, a Törvényszék valójában nem vette figyelembe a PANRICO, S.A. korábbi védjegyeinek közismert (sőt jóhírű) jellegét.

A megtámadott ítélet nem veszi figyelembe teljes egészében a korábbi védjegyek közismertségét és jóhírnevét az összetéveszthetőség értékelésénél. Ez utóbbi különösen releváns, hiszen az ítélkezési gyakorlat szerint az összetévesztés veszélye annál nagyobb, minél erőteljesebb a korábbi védjegy megkülönböztető képessége, különös tekintettel a jóhírű védjegyekre.

A harmadik jogalap téves jogalkalmazáson alapul, azáltal, hogy a Törvényszék eltért a megtámadott határozatban az összetéveszthetőség értékelésére vonatkozó ítélkezési gyakorlatbeli szempontoktól, ideértve a képzettársításra vonatkozó szempontokat is.

Különösen:

— az ütköző megjelölések hasonlóságának helytelen értékelése, azáltal, hogy i. a „Krispy Kreme DOUGHNUTS" védjegyen belül nem a DOUGHNUTS elemnek tulajdonított domináns jelleget; és ii. nem értékelte helyesen a DOUGHNUTS elem és a korábbi DONUT, illetve DONUTS védjegyek közötti hasonlóságot.

— az ütköző védjegyek árui és szolgáltatásai közötti hasonlóság helytelen értékelése.

A negyedik jogalap téves jogalkalmazáson alapul, azáltal, hogy a Törvényszék nem értékelte a korábbi DONUT és DONUTS védjegyek megkülönböztető képessége kihasználásának tényét, illetve az ezek tekintetében okozott egyértelmű sérelmet.

Az Oberlandesgericht Düsseldorf (Németország) által 2015. december 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG kontra BIOS Naturprodukte GmbH

(C-662/15. sz. ügy)

(2016/C 118/05)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberlandesgericht Düsseldorf

Az alapeljárás felei

Felperes: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Alperes: BIOS Naturprodukte GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni az orvostechnikai eszközökről szóló, 1993. június 14-i 93/42/EGK tanácsi irányelv ([1]) 1. cikke (2) bekezdésének f) pontját, 11. cikkét, I. mellékletének 13. pontját, és VII. melléklete 3. pontjának harmadik francia bekezdését, hogy az I. osztályba tartozó, olyan orvostechnikai eszköz terjesztése, amelyet a gyártó megfelelőségértékelési eljárásnak vetett alá, és amelyet jogszerűen elláttak EK-jelöléssel, további megfelelőségértékelési eljárást igényel, ha az orvostechnikai eszköz külső csomagolásán leragasztották a gyógyszerészeti kódszám adatait, a felragasztott címke adatokat tartalmaz az importőrről és a hozzá rendelt gyógyszerészeti kódszámról, és az egyéb adatok továbbra is láthatók maradtak?

([1]) HL L 169., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 24. kötet, 85. o.

A Bundesarbeitsgericht (Németország) által 2015. december 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH kontra Ivan Felja

(C-680/15. sz. ügy)

(2016/C 118/06)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesarbeitsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH

Alperes: Ivan Felja

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

I.

1) Ellentétes-e a 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv ([1]) 3. cikkével az olyan nemzeti szabályozás, amely azt írja elő, hogy a vállalkozás vagy üzlet átruházása esetén az átadó és a munkavállaló által szabadon és a munkaszerződésben egyedileg lefektetett minden munkafeltétel változatlan formában átszáll a kedvezményezettre, mintha egyedi szerződésben maga állapodott volna meg a munkavállalóval e feltételekben, ha a nemzeti jog mind a közös megegyezésen alapuló, mind az egyoldalú módosítás lehetőségét biztosítja a kedvezményezett számára?

2) Ha az 1) kérdésre összességében vagy az átadó és a munkavállaló közötti munkaszerződésből eredő, egyedileg lefektetett munkafeltételek bizonyos csoportja tekintetében igenlő választ kell adni:

   Az következik-e a 2001/23/EK irányelv 3. cikkének alkalmazásából, hogy azok a kedvezményezettre változatlan formában nem szállnak át, hanem az átadó és a munkavállaló által szabadon lefektetett bizonyos munkafeltételeket kizárólag a vállalkozás vagy üzlet átruházása miatt módosítani kell?

3) Ha a Bíróság által az első és második kérdésre adott válaszok alapján nem száll át változatlan formában a kedvezményezettre valamely egyedi szerződésben egyedileg rögzített olyan hivatkozás, amely alapján valamely kollektív szerződés bizonyos, mindenkori hatályos rendelkezései a felek szabadon megállapított rendelkezései értelmében a munkaszerződés szerves részévé válnak:

   a) Akkor is így van-e ez, ha sem az átadó, sem a kedvezményezett nem részes fél a kollektív szerződésben, illetve nem tartozik ilyen részes félhez, vagyis ha a kollektív szerződés rendelkezései a munkaszerződésben a felek által szabadon rögzített utaló záradék hiányában már a vállalkozás vagy üzlet átruházása előtt sem lettek volna alkalmazandók az átadóval fennálló munkaviszonyra?